

”En Måge er også et Menneske”

Tekst: Pernille Sørensen 2007, Bornholmer Revyen

Flyvende, svævende, højt i det blå
hænger vi måger, det skider vi på.
Vi prøver at bevare det store overblik,
men det er svært, selv vores klatter bliver solgt som børneslik.

Engang var der færger i fast rutefart,
nu er der broer i stedet, det er slet ikke rart.
Nu´det slut med at få en bid brød i ny og næ,
for vinduerne kan ikke åbnes på et IC3

Omk: Men en måge er også et menneske, det sku´i ta´og tænke på.
Det er os, der tar´skraldet, bogstaveligt talt,
fjerner den regning, i ikke har betalt.
Så hvad med at ta´skeen i den anden hånd,
og se os som væsner, med både fjer og ånd?

Det er altid os måger, der skal stå for skud,
nu har politiet, indført hætteforbud.
Det er faktisk en del af vores identitet,
men nu er det pludselig blevet forbudt, at være en minoritet.

C: Lad os være i fred, vis os medmenneskelighed,
vi gør jo bare, vores bedste.
Vi har fået et hjem, der hvor vinden bar os hen,
og vi prøver, at elske vores næste.

Omk. Men en måge osv.

Hvad mon samfundet egentlig ville stille op,
hvis vi måger stod sammen, og pludselig sagde stop.
Så ville landet blive kvalt i overflodsskrald,
for ingen etnisk dansker, gider fjerne det selv.

Omk. Og en måge